

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 26.09.2019թ. թիվ 1910124062 որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների դեմ բերված գանգատն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 07 >> 10 2019թ. 17/13 - 7485

ք. Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե. Կարապետյանս, վերանայելով Հրայր Հովակիմյանի թիվ 101887-19 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Բրյուսովի փողոց 22/1 տան բնակիչ Հրայր Հովակիմյանը դիմումով հայտնել է, որ HYUNDAI մակնիշի 85 FT 085 հաշվառման համարանիշի ավտոմոբիլը վարել է ինքը և խնդրել վերանայել տվյալ ժամանակահատվածում կատարված երթևեկության կանոնների խախտման համար կայացված 26.09.2019թ. թիվ 1910124062 որոշումը՝ նշելով, որ իր ավտոմոբիլը մատուցում էր տաքսի ծառայություն և կանգառ է կատարել տաքսիների համար սահմանված վայրում:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 286-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն Հրայր Հովակիմյանը ճանաչվել է որպես խախտումը կատարած անձ, ուստի նրա կողմից ներկայացված գանգատը ենթակա է քննության:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված Ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հադվածի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 84-րդ կետի 7-րդ ենթակետի համաձայն՝ կանգառն արգելվում է 1.17 գծանշմամբ նշված ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների կանգառի կետի տարածքում կամ, այդ գծանշման բացակայության դեպքում, ընդհանուր օգտագործման տրանսպորտային միջոցների կանգառի կամ տաքսիների կայանման տեղերի ցուցիչներից 15 մ մոտ:

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Հանրապետության հրապարակ-Ամիրջան փողոցների խաչմերուկի հատվածում՝ տաքսիների կայանման տեղում:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ տաքսի ծառայության վերաբերյալ, ապա <<Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին>> ՀՀ օրենքի 17-րդ հոդվածի 2-րդ մասի <<բ>> կետի համաձայն՝ տաքսամոտորային փոխադրումներն իրականացնողների ավտոտրանսպորտային միջոցները պետք է կահավորված լինեն՝ տանիքին՝ «ՏԱՔՄ» գրառմամբ կամ շախմատաձև դեղին և սև տարբերանշանով, ինչի պահանջը դիմումատուի կողմից խախտվել է:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես դիտավորությամբ, այնպես էլ անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ունեցվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգուշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Այսպիսով հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 286-րդ հոդվածի 1-ին մասով և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Հրայր Հովակիմյանի՝ Ճանապարհային ոստիկանության 26.09.2019թ. թիվ 1910124062 որոշման հիմքում դրված փաստական հանգամանքների դեմ բերած գանգատը թողնել առանց բավարարման:

2. Հանձնարարել SUՀԽԱ կենտրոնին՝ Հրայր Հովակիմյանի անվամբ կայացնել նոր վարչական ակտ:

3. Սույն որոշումը կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով և ժամկետներում:

4. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հրայր Հովակիմյանին և ՃՈ SUՀԽԱ կենտրոն:

Ե. Վարդապետյան